

[Gunnar Fog-Petersen.]

ikke egner sig til Fremstilling af de Produkter, den skal danne Grundlag for.

Den Dyrlægekontrol, der fastsættes i § 2, praktiseres allerede mange Steder og, jeg tror, med godt Resultat, saaledes at Byernes Indbyggere kan føle sig betryggede derved, og Producenterne i mange Tilfælde kan være tjent dermed. Det eneste, man kunde ønske at udtale i denne Forbindelse, er dette, at Landbrugsministeren, hvis det er muligt, holder Øje med, at det Vederlag, der erlægges for Kontrollens Udøvelse, bliver afstemt efter den almindelige Pris paa Produktérne, som jo har været meget lav i de senere Aar.

I øvrigt mener ogsaa jeg, at de Ændringer, der er gennemført i Lovforslaget, er Forbedringer i Forhold til Lovforslaget i Fjor. At § 1 er faldet bort, er i mine Øjne en Forbedring, set ud fra den nuværende økonomiske Situation, ellers ikke; ellers vilde jeg have anset det for heldigt, om et saadant Oplysningsarbejde kunde sættes i Gang, men som Forholdene er, kan jeg betragte Udeladelsen som en Forbedring og anbefaler Lovforslaget til Vedtagelse i den Skikkelse, hvori det nu foreligger.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg takker de fire Ordførere for deres velvillige Udtalelser om Lovforslaget. Selv om disse Udtalelser ikke var lige velvillige fra alle Sider — enten det nu var Temperament eller Anskuelser, der bevirkede nogen Forskel i saa Henseende —, vil jeg alligevel betragte det som Udtalelser, der stiller i Udsigt, at der kan blive gennemført et Lovforslag angaaende disse Forhold.

Om de forskellige Bemærkninger, Indvendinger og Henstillinger vedrørende Lovforslagets enkelte Bestemmelser skal jeg udtale: De 10 000 Kr. i § 1 i det oprindelige Lovforslag til Oplysning er jo faldet bort under Behandlingen i Folketinget, men de er ikke faldet bort paa den Maade, at de bliver i Statskassen. Man slettede vel de 10 000 Kr. i dette Lovforslag, men man førte dem over paa Loven om Husdyravl, hvor man i Udvalget i Folketinget mente, at det var klogere at anvende disse Penge. Jeg nævner dette, for at man kan være klar over, at der er Pengene blevet af, og at det i Virkeligheden er Landbruget, der har faaet disse Penge.

Angaaende det store Stridsspørgsmaal i § 2, om Kontrollen skal ansættes af Producenterne eller Forbrugerne, vil jeg henstille til de Medlemmer, som kommer til at behandle Sagen i det kommende Udvalg, at

man ikke rører ved dette Spørgsmaal, for det er fuldkommen umuligt efter de Drøftelser, der har fundet Sted, først her i Tinget i Fjor og dernæst i Folketinget, at opnaa Enighed mellem de to Grupper om en anden Affattelse end den foreliggende. Det store Stridsspørgsmaal mellem de to Grupper er der ikke rørt ved, det har jeg ladet ligge, fordi det var umuligt at opnaa Enighed om det — fra ingen af Siderne vilde man bøje sig —, og hvis man ellers ønsker Lovforslaget gennemført med de Forbedringer i § 2, som alle er enige om, er der ikke andet at gøre end at lade Stridsøksen ligge og lade det være, som det hidtil har været. Hvis man ønsker, at Lovforslaget skal gennemføres, hvad jeg forstaar, man fra alle Sider gør, maa man lade det Stridsspørgsmaal ligge; ellers bliver Resultatet blot, at man enten maa slette § 2, eller at man ingen Lov faar, og det tror jeg ingen vil ønske at tage Ansvar for.

Med Hensyn til den Ændring, der blev foreslaaet af Venstre i Folketinget, og som her blev anbefalet af Venstres Ordfører (Johs. Clausen) skal jeg oplyse, at Ændringen gik ud paa, at der skulde indføjes en Bestemmelse i Loven, der gav en vis Ret til Dispensation for Indførsel af Mælk til Kommuner, som ellers havde Kontrol med de Besætninger, hvorfra Mælken stammer, saaledes at der paa visse Tider af Aaret kunde indføres Mælk fra Mejerier, hvor Besætningerne ikke var underkastet Kontrol. En saadan Dispensationsbeføjelse er det unødvendigt at gennemføre, hvis man kun ønsker, at det skal være muligt for en By at indføre saadan Mælk, naar det er nødvendigt, naar det er umuligt at skaffe den nødvendige Mælk ad de almindelige Veje, fra de kontrolerede Besætninger, for denne Mulighed er allerede til Stede nu, idet Kommunerne blot i deres Sundhedsvedtægter kan indføre en saadan Bestemmelse for at sikre sig i slige Tilfælde. Men Venstres Ændring tilsigtede ikke alene, at der gaves en saadan Mulighed. Nej, Ændringsforslaget vilde betyde, at der til Kommuner, som ikke mener, det er nødvendigt at faa en saadan Dispensation, som har sikret sig saa megen Mælk fra kontrolerede Besætninger, at de ikke kan komme ud for den Situation, at de mangler Mælk, og derfor ikke ønsker at faa den fra ukontrolerede Besætninger, alligevel kunde indføres Mælk fra saadanne Besætninger. Det er selvfølgelig i Strid med Forbrugernes Ønske, og det forekommer mig, at det vilde være ganske urimeligt at gennemtvinge en saadan Ordning, der ikke alene var imod Be-